

De Kock, C., Vens, E., Beljoudi, Y. & Van Kerckhove, C. (2014). Ouder worden in een veranderende samenleving. Antwerpen: Garant.

*Sarah Van den Bogaert**1

Het boek bundelt bijdragen waarin de auteurs trachten een beeld te schetsen van wie 'de ouderen' in Vlaanderen zijn en wat ouder worden in de huidige maatschappelijke context betekent. Het boek concentreert zich overwegend op de vraagstukken van interculturaliteit en diversiteit binnen de groeiende groep van ouderen in onze samenleving, op de positie van ouderen binnen onze samenleving en op de uitdagingen binnen de ouderenzorg en de organisatie van deze zorg. De auteurs stellen zich vragen als: wie zijn de ouderen in onze samenleving? Hoe moet de ouderenzorg omgaan met het groeiend aantal ouderen van allochtone afkomst? Op welke wijze moet binnen onze veranderende samenleving omgegaan worden met ouderenzorg?

In een eerste deel trachten de auteurs af te bakenen wie 'de ouderen' zijn binnen onze maatschappij en zij stellen vast dat dit niet zo vanzelfsprekend is. Dé oudere bestaat niet. Ouderen vormen een zeer diverse groep waarbinnen men individuen kan onderscheiden die verschillen qua socio-economische status, religie, afkomst, gezondheidsstatus, leeftijd, ... Daarnaast is het de maatschappij die definieert wanneer iemand al dan niet behoort tot de groep van ouderen. Binnen onze samenleving gebeurt dit vaak op basis van de pensioenleeftijd. Het boek bestudeert niet enkel wie de ouderen zijn in onze samenleving – er gaat heel wat aandacht naar de diversiteit binnen deze groep en de ervaringen van allochtone ouderen – maar heeft ook aandacht voor de positie van ouderen in onze samenleving. Het eerste deel is bijgevolg geconcentreerd rond de thema's 'ouder worden' en 'beelden over ouderen' en bevat bijdragen van Mong Rosseel, Charlotte De Kock, Rik Pinxten, Eva Vens, Jessica De Maeyer en Claudia Claes.

Het tweede deel concentreert zich op het thema ouderenzorg. In dit deel wordt een analyse gemaakt van de ouderenzorg en de uitdagingen die zich binnen de ouderenzorg stellen. Zo stellen de auteurs dat de buurt een belangrijke factor is bij het uitbouwen van de ouderenzorg. De buurt zou bijvoorbeeld betrokken kunnen worden bij de werking van een woonzorgcentrum. Daarnaast zijn ouderen vaak gehecht aan de buurt waarin ze wonen en geven ze er bijgevolg de voorkeur aan daar te blijven wonen. Dit tweede deel behandelt thema's als 'veranderende zorg?' en 'naar een veranderend

* Sarah.VandenBogaert@UGent.be

1 Universiteit Gent, Vakgroep Sociologie, Onderzoeksgroep HeDera en Health, Media & Society

beleid' en bevat bijdragen van Els Van der Sypt, Tine Vanthuyne, Sven De Visscher, Dominique Verté, Liesbeth De Donder en Patrick Mertens.

Het boek biedt zowel theoretische inzichten, bijvoorbeeld door een herlezing van Simone de Beauvoirs boek *De ouderdom*, alsook cijfermateriaal, resultaten van verschillende kwalitatieve studies en ervaringen uit de praktijk. Deze combinatie van theorie, onderzoek en levensverhalen maakt dat het boek aangenaam en vlot leest. Ondanks het feit dat het boek bestaat uit verschillende individuele bijdragen, zijn de auteurs erin geslaagd om deze bijdragen te groeperen in een coherent geheel. Daarnaast is het een meerwaarde dat het boek zowel toegankelijk is voor onderzoekers als voor beleidsmakers en professionals uit het veld.

Met dit boek tonen de auteurs aan dat diversiteit binnen de groep ouderen leidt tot verschillende zorgbehoeften en pleiten ze voor veranderingen in de zorg. Ze vragen aandacht voor de problematiek van diversiteit en interculturaliteit binnen de zorg; een thema dat niet vaak door onze nieuwsmedia wordt belicht. Hoewel in de verschillende bijdragen vaak gewezen wordt op een aantal uitdagingen binnen de zorg en de auteurs pleiten voor een aantal aanpassingen binnen de ouderenzorg, ontbreekt het echter aan duidelijk geformuleerde voorstellen. Dat maakt dat de uitzondering, de bijdrage van Patrick Mertens waarin een duidelijk standpunt wordt ingenomen tegen de verhoogde pensioensleeftijd en voor een veralgemeende loopbaan van 40 jaar, in vergelijking met de andere bijdragen haast als een politieke stellingname overkomt. Zelfs in het overzicht en de samenvatting van de verschillende bijdragen aan het einde van het boek worden weinig concrete voorstellen geformuleerd. Het is mogelijk dat dit een bewuste keuze is, waarbij de auteurs verkozen hebben voornamelijk te informeren en het belichten van een aantal knelpunten/uitdagingen centraal te stellen. Desondanks zouden een aantal concrete voorstellen of richtlijnen, precies omwille van het ruime publiek waarop dit boek zich richt, de kers op de taart zijn geweest van dit voor de rest zeer verhelderende werk over ouder worden in een veranderende samenleving.